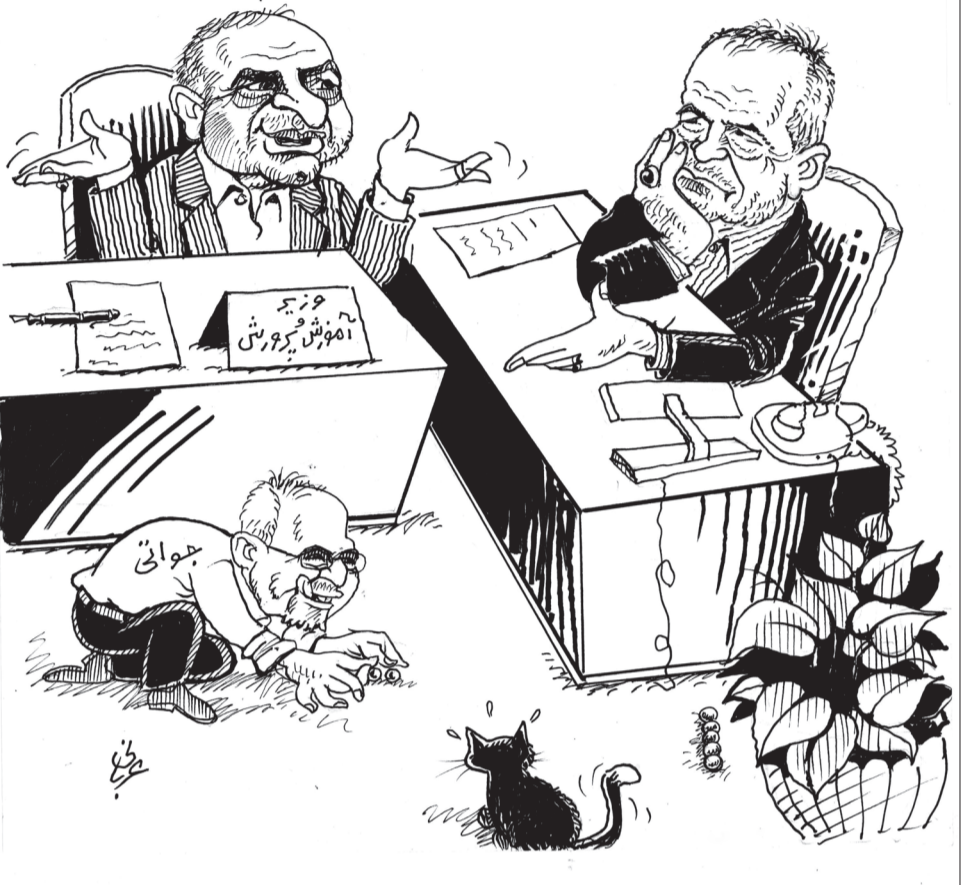

قربان!
هر روز
همه مدارس رو
تعطیل می کنیم!!

طرحت برای
عدالت آموزشی
چیه؟

سرزمین عجایب

«سفرنامه ابوموسی» شمار هیک

ای بخشکی شانس. همین که با از تهران بیرون گذاشتم، شروع به دلبری کرد. تا وقتی بودم شهر را چنان دود گرفته بود که نفس دلش نمی خواست از گرمگاه سینه بیرون بزند. حالا اما هر کدام از شبکه های اجتماعی را که باز می کنم تهران، چنان زست گرفته که بیابان و بیابان. هوا طوری صاف و تمیز است که دماوند از میان آزادی سلام می دهد. این هم یکی دیگر از دلایلی که سرزمین عجایب بخوانمش. از ایران حرف می زنم. همین روزهایی که اکثر شهرهایش بابت سرما و کمبود انرژی یکی پس از دیگری تعطیل می شوند. همین روزهایی که دوسوم مملکت درگیر سرمای استخوان سوز است. در آغوش خلیج فارس می شود با یک لایپرهن راه رفت و تن به آب زد.

آمده ام جنوب. قرار است به ابوموسی بروم. پرواز تهران - بندرعباس تاخیر داشت. مسئول تور برنامه را تغییر داد و قرار شد شب اول را به بندر خمیر سر بزنیم. حسین و علی دو برادر خمیری میزبانند. چنان سرخوش و سرمست اند که باورش برام سخت است. عادت کرده ام دور و برم آدم های افسرده ببینم و من هم در این گوشه صفحه سه فس ناله بنویسم. زن حسین همان اول کار روی تابه توموشی می یزد و پذیرایم می شود. نان خوشمزه ای است. خمیر را روی تابه پهن کرده و رویش تخم مرغ و سس ماهی و پنیر می ریزد و کمتر از یک دقیقه آماده می شود. یکی دو ساعتی به معاشرت می گذرد. یکی از همسفرهایم اسمش حمید است. سال ها پیش به آمریکا مهاجرت کرده. حرف های ترامپ و اوضاع این روزهای دنیا بدجور به همش ریخته. یک حرف هایی هم درباره سخنرانی رئیس جمهور می زند. می گوید: «این که استاندار هر استان باید در حد رئیس جمهور باشد یعنی فدرال شدن ایران. فدرال شدن هم عاقبت خوشی ندارد.» سراسیمه به ایران آمده تا شاید برای اولین و آخرین بار جنوبی ترین جزیره ایران را ببیند. سخت و سفت و جدی طرفدار ایران یکپارچه است. از ایران که حرف می زند شوق عجیبی دارد. این شوق به حدی است که وقتی چشمش به دریا افتاد بقی زدن زیر گریه. هر چه می گویم حرف پزشکبان معنی فدرالیسم نمی دهد توی کش نمی رود... فعلاً دوسه روزی گزارش سفر می نویسم و با شما از ایران می گویم...

پزشکیان در دیدار وزیر خارجه روسیه: مصمم به تقویت روابط تهران - مسکو هستیم

گروه خبر: وزیر خارجه روسیه عصر دیروز به دیدار رئیس جمهور کشورمان رفت. مسعود پزشکیان در دیدار با سرگئی لاوروف، با رو به رشد توصیف کردن روابط فیمابین و تاکید بر ضرورت تسریع در روند اجرای توافقات به ویژه توافقنامه جامع راهبردی میان دو کشور اظهار داشت: «ایران و روسیه ظرفیت های مناسبی برای تقویت همکاری ها با یکدیگر دارند و ما مصمم به تقویت تعاملات تهران و مسکو هستیم.» رئیس جمهور با تاکید بر اهمیت تداوم روند تعاملات سازنده منطقه ای دو کشور افزود: «ایران و روسیه دیدگاه های نزدیکی در زمینه مسائل منطقه ای دارند و تقویت همکاری های منطقه ای و بین المللی خود را در بستر تعاملات فیمابین و نیز از طریق سازمان های منطقه ای و بین المللی چون شانگهای،

بود که اشاره ای به حفظ تمامیت ارضی اوکراین نداشت و اشاره ای نیز به متجاوز بودن روسیه نمی کرد. قطعنامه دیگر نیز از سوی اوکراین و کشورهای اروپایی ارائه شده بود. آمریکا، اسرائیل، بلاروس، کره شمالی و سودان به این قطعنامه رای منفی دادند. رای ایران، عربستان و چین نیز متعین بود. پیش نویس قطعنامه پیشنهادی آمریکا به اندازه ای از سوی کشورهای اروپایی اصلاحیه خورد که آمریکا به آن رای متعین داد اما در نهایت این قطعنامه در شورای امنیت بدون وتوی اعضای دائم به تصویب رسید.

نباید به جریان ضد ایرانی فرصت داد

الهه کولایی، استاد روابط بین الملل دانشگاه تهران درباره جایگاه ایران در رابطه میان روسیه و آمریکا به هم میهن گفت: «رابطه ایران و آمریکا در سال های پس از انقلاب، همواره یکی از موضوع های مطرح در روابط روسیه با آمریکا، چه در دوره شوروی و چه در دوران پس از فروپاشی آن بوده است. به خوبی مشخص است که این شرایط برای کشورهای بسیاری در پیرامون ما و حتی دوردست ها، فرصت های بسیاری ایجاد کرده و دچار فرازونشیب بسیاری بوده است. در شرایط فعلی با به قدرت رسیدن ترامپ در آمریکا، ویژگی های شخصی او، تجربه دوره اول ریاست جمهوری و نیز سیاست هایی که در پیش گرفته، این مسئله همچنان جایگاه ویژه ای دارد.» او تاکید کرد: «دیدار وزرای امور خارجه روسیه و آمریکا و نیز دیدار لاوروف با فیدان وزیر امور خارجه ترکیه و سفر دیروز او به ایران، نشان از دیپلماسی پرتحرک روسیه در فضای جدید نظام بین الملل دارد. دیدار لاوروف از تهران و ملاقات با مستولان کشور نشان دهنده جایگاه مورد اشاره ایران و ادامه آن در روابط روسیه و آمریکا است. در ارتباط با هدف دو کشور برای پایان دادن به جنگ اوکراین و آثار و پیامدهای آن در روابط روسیه با ایران، ملاحظات و بحث های زیادی مطرح می شود که قابل بررسی و توجه است. فرازونشیبی که در روابط ایران و روسیه، به تبع شرایط روابط روسیه با آمریکا در سال های گذشته وجود داشته است، باید مستولان کشور را، متوجه شرایط مهم کنونی و چشم اندازهای پیش رو کند. بر اساس قاعده حاکم بر نظام بین الملل، حرکت همه کشورها در جهت تامین منافع خودشان است. به همین دلیل نمی توان از هیچ کشوری انتظار داشت که در تنظیم رفتار خود جز منافع خود به موضوع دیگری بیندیشد. با در نظر گرفتن چشم انداز رابطه روسیه و آمریکا و نیازهای دو کشور به این رابطه و البته ملاحظات آمریکا برای گسترش حضور خود در بازارهای پرسود روسی به ویژه در حوزه انرژی، می توان انتظار داشت که این دیدارها تاثیر مستقیم بر جهت گیری های روسیه نسبت به ایران داشته باشد.»

معامله پوتین و ترامپ معطوف به جنگ اوکراین است

شعبان بهمن، کارشناس مسائل روسیه در تحلیل جایگاه ایران در تحولات اخیر روابط آمریکا و روسیه به هم میهن گفت: «این نزدیکی پوتین و ترامپ که مطرح شده بیشتر معطوف به جنگ اوکراین است. به هر حال ترامپ پیش از آنکه به ریاست جمهوری برسد اعلام کرده بود که مایل است به جنگ اوکراین پایان بخشد؛ آن هم به دلیل اینکه منابع آمریکایی ها در این جنگ هدر می رود و در واقع این جنگ آورده قابل توجهی برای آمریکا ندارد. بنابراین یکی از اهداف مهم ترامپ این است که از هدر رفت منابع آمریکایی در جنگ اوکراین جلوگیری کند. صرف اینکه ترامپ می خواهد به این جنگ پایان بخشد به معنای بهبود روابط آمریکا و روسیه نیست بلکه آمریکا می خواهد جلوی ضرری که متحمل شده را بگیرد.»

بهمن ادامه داد: «باید به این نکته توجه کنیم که بین آمریکا و روسیه مسائل متنوع و راهبردی استراتژیک وجود دارد که حتی حل و فصل مسئله مهمی مانند جنگ اوکراین نمی تواند به معنای بهبود روابط در تمام مسائل در تمام سطوح باشد. بنابراین ساده اندیشانه است که تصور کنیم حتی اگر توافقی بین روسیه و آمریکا در مورد اوکراین صورت گیرد، در واقع به معنای بهبود تمام و کمال روابط روسیه و آمریکا است و دو کشور از این پس با نگاه جدیدی به روابط خود و تمام حوزه روابط بین الملل نگاه خواهند کرد. ممکن است موضوعات مختلفی بین دو کشور مطرح شود، اما اینکه این موضوعات چقدر می تواند در دستور کار قرار گرفته و به سرانجام برسد، باز دیدهای جدی رویه رو است. از جمله مسئله ایران. جدای نگاهی که روس ها و آمریکایی ها دارند مسئله مهم، «ایران» است. قاعدتاً هیچ کشوری از جمله آمریکا و روسیه بدون حضور ایران توانایی تصمیم گیری در مورد مسئله هسته ای را نخواهد داشت. کمالاتی که به حال هم نداشتیم و در تمام سال های مذاکره همیشه با حضور ایران اتفاق افتاده و نه بدون حضور ایران. در شرایط فعلی نیز مسئله ایران موضوع برجسته ای نیست. از سوی دیگر باید به هر حال به روابط ایران و روسیه و عوامل تاثیرگذار در این رابطه توجه کنیم؛ به ویژه اینکه هر دو کشور خواهان توسعه و گسترش این مناسبات هستند.»

بهمن در ارزیابی این موضوع که «روس ها برای تامین منافع خود با آمریکایی ها همراهی کنند» تاکید کرد: «در اینکه روس ها هم شبیه آمریکایی ها تمایل ندارند هیچ کشوری در دنیا از جمله ایران به تسلیحات هسته ای دست پیدا کند، هیچ تردیدی وجود ندارد. این استثنا مختص به ایران هم نیست. کشورهای دارای تسلیحات اتمی، تمایل ندارند هیچ کشور دیگری به جمع آنها اضافه شود. در این مورد هیچ استثنایی وجود ندارد. این نکته مهمی است که باید در نظر داشته باشیم. البته شرایط نسبت به دوره گذشته تفاوت بسیاری دارد؛ اولاً روس ها این اطمینان را داده اند که ایران دنبال تسلیحات هسته ای نیست. ثانیاً روس ها عمیقاً باور و اعتقاد دارند که مقصر برهم خوردن برجام، آمریکایی ها بودند و نه ایران. کما اینکه در برهه ای که ترامپ از برجام خارج شد، روس ها به شدت این اقدام را محکوم و به صراحت هم اعلام کردند که از تحریم های یک جانبه آمریکا علیه ایران تنها حمایت نمی کنند بلکه روابط خود را گسترش می دهند. در کنار تمام این مسائل تحولاتی که در یک دهه گذشته در روابط ایران و روسیه رخ داده و همچنین تحولات روابط روسیه با غرب را اگر در کنار همدیگر قرار دهیم، با شرایط کاملاً متفاوتی نسبت به آن برهه مواجه هستیم که روس ها هم به قطعنامه های ضد ایرانی شورای امنیت رای می دادند. در حال حاضر روابط دوجانبه ایران - روسیه، شرایط منطقه ای و بین المللی و درک روس ها نسبت به مسئله نسبت به آن برهه زمانی کاملاً متفاوت است. به همین دلیل بعید است که چنین اتفاقی با چنین سناریویی که برخی پیش بینی می کنند، بیفتد.»